

Wmo en vervoersvoorzieningen

Vervoersvoorzieningen zijn de meest verstrekte voorzieningen in het kader van de Wmo. Ze zijn er in alle soorten en maten en worden verstrekt zodat u zich kunt verplaatsen. Bij dit soort voorzieningen moet u bijvoorbeeld denken aan:

- een collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer (regiotaxi)
- vergoeding van vervoer per eigen auto
- een bruikleenauto
- vervoer per taxi of rolstoeltaxi
- aanpassing van een eigen auto
- een gesloten buitenwagen
- een scootmobiel
- bijzondere fietsen
- rolstoelscooter
- speciale voorzieningen voor kinderen, zoals een duofiets

Om het vervoer mogelijk te maken moeten ook weer andere voorzieningen, worden verstrekt. Zoals voorzieningen voor:

- onderhoud en reparatie
- medisch noodzakelijke begeleiding
- het gebruik van de voorziening (u moet weten hoe bijv. uw scootmobiel werkt)
- oplaadkosten van de accu van uw scootmobiel
- rijlessen (alleen de extra kosten)
- verzekeringen
- parkeerfaciliteiten (bijvoorbeeld een overdekte en afsluitbare parkeerplaats voor uw scootmobiel)
- gehandicaptenparkeerkaart en parkeerplaats.

Wmo en woonvoorzieningen

Als u vanwege een handicap beperkingen in uw huis ondervindt bij het normale gebruik van uw woning, dan kunt u bij de gemeente een woningaanpassing aanvragen. Het kan gaan om kleine aanpassingen, zoals een verhoogd toilet, een extra trapleuning of het leggen van rolstoeltapijt. Maar het kan ook gaan om ingrijpende verbouwingen, zoals het maken van een aanbouw aan de woning of het aanpassen van keuken, toilet of badkamer.

De meest voorkomende woonvoorzieningen zijn:

- aanbouw aan uw woning
- aanpassing van uw woning, zoals verbreding van deuren, wegnemen drempels enz.
- douchehulpmiddelen, zoals een douche-zit, antislipvloer, kantelbare spiegel enz.
- toiletvoorzieningen, zoals een verhoogd toilet, beugels, toiletstoel
- traplift
- verhuis- en inrichtingskostenvergoeding

Omdat de kosten van een aanpassing hoog kunnen zijn zal uw gemeente daarom eerst onderzoeken of een verhuizing naar een andere woning niet een goedkoper alternatief is. Een goed voorbeeld daarvan is een aanbouw aan uw woning. Een aanbouw kan noodzakelijk zijn als u vanwege rolstoelafhankelijkheid geen gebruik kunt maken van een traplift om op uw slaap- en badkamer te komen.

In de meeste gemeenten wordt, uiteraard voor zover dat kan, in die situatie een losse woonunit geplaatst. Dat is vaak een snelle oplossing voor uw probleem en daarnaast is de unit herbruikbaar.

Vaak zijn er ook aangepaste woningen beschikbaar of is er een woning die makkelijker, aan te passen is dan uw eigen woning. Verhuizen kan in dat geval voorrang hebben. De gemeente geeft dan een verhuiskostenvergoeding, waarmee u de verhuizing en eventuele herinrichting kunt betalen.

Een voorbeeld.

Hetty heeft ernstige heupklachten. Zij kan daardoor niet meer in haar slaapkamer komen die zich op de eerste verdieping van haar huis bevindt. Dat kan wel als er een traplift wordt aangebracht. Hetty dient daarvoor een aanvraag in bij haar gemeente. De gemeente heeft een goedkoper alternatief. In de wijk waar Hetty woont, is een gelijkvloerse woning beschikbaar. Hetty's aanvraag voor de traplift wordt afgewezen, wel komt Hetty in aanmerking voor een verhuiskostenvergoeding.

Let op: zeker bij woonvoorzieningen zijn mensen geneigd om deze al aan te brengen voordat de gemeente daar toestemming voor gegeven heeft. Doe dat niet. Het is maar de vraag of de door u getroffen voorziening de goedkoopste variant is.

U loopt een groot risico dat de door u getroffen (kostbare) voorziening niet wordt vergoed omdat goedkopere alternatieven denkbaar waren. Soms kan dit zelfs niet meer worden vastgesteld vanwege de door u getroffen voorziening. Zo zou zelfs de hele voorzieningsaanvraag afgewezen kunnen worden.

De gemeente is niet verplicht om alle problemen op te lossen die u heeft bij het normale gebruik van uw woning. De gemeente mag verwachten dat u en uw mogelijke huisgenoten met enige ongemakken moeten zien te leven.

Als u een aanvraag voor woningaanpassing heeft ingediend bij de gemeente, zal de gemeente eerst bekijken welke woningaanpassingen noodzakelijk zijn en of deze aanpassingen tegen redelijke kosten verricht kunnen worden. De gemeente kijkt daarbij altijd eerst of u kunt verhuizen naar een woning die al is aangepast of eenvoudig is aan te passen. Als u besluit om liever zelf de voorzieningen te regelen dan dat u verhuist, dan kunt u die kosten als buitengewone lasten aftrekken voor de belasting.

Als u op indicatie van de gemeente verhuist naar een aangepaste woning, dan kunt u een vergoeding krijgen voor verhuis- en herinrichtingskosten. Dit geldt overigens niet bij een verhuizing naar een AWBZ-instelling.

Wmo en huishoudelijke verzorging

Bij huishoudelijke verzorging kan gedacht worden aan opruimen, schoonmaken, het verzorgen van planten en huisdieren, bedden opmaken en het klaarmaken van de maaltijd. Als u niet alleen woont gaat de gemeente er van uit dat de huisgenoten zogenaamde gebruikelijke zorg verlenen.

Gebruikelijke zorg

Over het algemeen wordt onder gebruikelijke zorg verstaan de zorg die kan worden verleend door de persoon of de personen met wie u samenleeft. Dit principe is gebaseerd op de achterliggende gedachte dat u samen verantwoordelijk bent voor het huishoudelijke werk. Dat betekent dat als u gewend was het huishoudelijk werk te doen en hiertoe niet meer in staat bent, anderen met wie u samenleeft verondersteld worden dit over te nemen. Dat geldt voor alle huisgenoten ouder dan 18 jaar.

Van minderjarige kinderen wordt uiteraard wel een bijdrage in het huishouden verwacht. Welke bijdrage de kinderen kunnen leveren is mede afhankelijk van hun leeftijd. Hierbij wordt geen rekening gehouden of men het al dan niet wil of al dan niet gewend is te doen. In situaties dat personen uit de leefeenheid nog nooit huishoudelijk werk hebben gedaan of dat niet kunnen, kan via een tijdelijke indicatie hulp geboden worden bij het aanleren hiervan. De taak wordt dan niet

overgenomen, maar via instructies gestuurd. Ook studie, werk of tweeverdieners vormen in principe geen reden om van de gebruikelijke zorg af te zien.

Ook ouderen die in staat zijn tot het verrichten van huishoudelijk werk vallen onder de gebruikelijke zorg. Een (zeer) hoge leeftijd kan in omstandigheden overigens wel aanleiding zijn niet te vragen, het huishoudelijk werk aan te leren. Bij werkenden wordt geen rekening gehouden met zeer drukke werkzaamheden en (zeer) lange werkweken. Ook zijn er in het kader van huishoudelijke zorg algemeen gebruikelijke voorzieningen waarvan u zoveel mogelijk gebruik moet maken als deze voorzieningen een oplossing voor uw probleem kunnen bieden.

Denkt u hierbij aan:

- kinderopvang (crèche en overblijfmogelijkheden op school)
- voor- en naschoolse opvang
- oppascentrale
- maaltijddienst
- boodschappendienst
- honden uitlaatdienst

Een voorbeeld.

Clemens heeft een ernstige ziekte en kan niet voor zijn huishouden zorgen. Hij kan ook geen boodschappen doen of zijn maaltijd bereiden. Voor huishoudelijke verzorging kan hij een voorziening krijgen. Voor zijn boodschappen en maaltijden kan hij gebruik maken van de maaltijd- en boodschappendienst. Voor zover dat leidt tot meerkosten kan hij hiervoor een voorziening krijgen in de vorm, van een PGB of financiële tegemoetkoming. Als komt vast te staan dat er geen sprake is van gebruikelijke zorg, dan moet de gemeente de omvang van de hulp bij het huishouden te worden vastgesteld. Daarvoor wordt een indicatiebureau ingeschakeld deze stelt vast welke hulp noodzakelijk is en hoeveel uren hulp per week nodig is.

De gemeente kan de zorg verstrekken door het beschikbaar stellen van een hulp in het huishouden of in de vorm van een persoonsgebonden budget (PGB). Met een persoonsgebonden budget kunt u de huishoudelijke hulp (professionele hulp of mantelzorg) zelf betalen.

https://www.oss.nl/zorg/woonvoorziening_wmo.htm

https://www.oss.nl/zorg/individuele_ondersteuning_wmo.htm